

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: *Varjas*

Cím: *A Békétábor újabb győzelme*

- Sztálinhid avatása

Forrás: *Cserna Gyári Híradó*

Budapest 1950 XI. 28

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Tárgy: -

624.2

Hely:

Idő: *1950*

Személy:

Helyszám:

A Békétábor újabb győzelme

November 7-én felavattuk
a Sztálin-hidat

Amíg a nyugati imperialisták egyre kétségbeesettebben igyekeznek háborús erőfeszítéseiket növelni és egyre újabb agressziókat kiagyalni a béke és békeszerető népek szabadsága ellen, a békétábor pillérei, a népi demokráciák nem vad fegyverkezésre, más népek leigázására szolgáló eszközökre, hanem termelő munkájukra használják fel a nép rendelkezésére álló anyagi eszközöket.

Nem is olyan régen olvastuk csak szinte elbujtatva a többi hírek között, hogy megindult a Sztálin-híd építkezése és ez év november végére tervezik elkészítését.

A híd dolgozói azonban példát mutató lelkesedéssel határozták el, hogy a hidat, melyet kérésükre nevezett el a kormány a békétábor nagy vezetőjének nevére, november 7-re, a Nagy Szocialista Forradalom évfordulójára készítik és átadják a forgalomnak.

Vajjon lehet-e szebben és méltóbban ünnepelni a Szocialista Forradalmat, a munka és munkásosztály forradalmát, mint munkával és a munka eredményével.

Ahogy álltunk a fellobogózott hídon és hallgattuk Szécsi elvtársnak, a híd tervezőjének beszámolóját a hősi munkáról, a leküzdött nehézségekről, de különösen arról a lelkesedéstről, mely a dolgozókat hevítette, önkéntelenül Mac-Arthur tábornok legutóbbi sajtófogadásán elmondott beszédére kellett gondolnunk, melyen az újságírókkal ismertette tervét, hogy hogyan óhajta lerombolni a koreai békés házakat és kiirtani az ártatlan asszonyok és gyermekek további ezreit és tízezreit.

Amilyen egyszerűséggel, szinte magától értetődő természetességgel véve a végzett munkát, beszélt Szécsi elvtárs, amilyen csillogó szemekkel, símogató tekintetükkel becézték alkotásukat a híd építő munkásai, így csak olyan öntudatos osztály harcos dolgozója tud beszélni, aki az igazság biztos tudatában veti meg lábát a szocializmus és kommunizmus építő pilléreken.

A Sztálin-híd újabb sikere népi demokráciáknak, újabb pörölycsapás a fasizmus rémét feltámasztani igyekvő imperialistáknak.

„Legyen ez a híd újabb szoros kapocs Pest-Buda dolgozói között. Legyen ez a híd a munkásság és értelmiség összefogásának újabb lelkes bizonyítéka, hirdesse a békétábor erejét, legyőzhetetlenségét!” fejezte be beszédét Szécsi elvtárs.

És mi, akik a hídnak az előnyeit élvezzük, akik

népi demokráciánk újabb alkotását kaptuk ajándékba, magunkkal vittük a felavató ünnepségről a tudatot, az akaratot, az elszántságot, minden erőnkkel, szocialista hazánk minden szeretetével harcolni fogunk a békéért, békés munkánk eredményének továbbépítéséért munkahelyünkön, de ha kell, ezeket az eredményeket megvédjük, bárki is fenyegetse azokat.

Az ünnepség lezajlott, a lobogókat bevonták, de ma, hétköznapi egyszerűségében, még ragyogóbban íveli át a Sztálin-híd a hőmpölygő Duna hullámain és rajta a munkába siető dolgozók ezrei és százezrei haladnak felvetett fejjel, de ajkukon ellágyult mosollyal: „Sztálin-híd, a mi hidunk!”

„Sztálin nevével épül a világ!”

Varjas